

Glista ludzka

Wielu ludzi nie zastanawia się nad tym, jak wygląda nasz organizm w środku. Czy nie potrzebuje co pewien czas "posprzątania"? Zwłaszcza różnych pasożytów. Niemal każdy z nas ma w sobie różnego rodzaju robaki. Mogą one prowadzić do zachwiania równowagi organizmu a w skrajnych przypadkach nawet do śmierci. Naukowcy stwierdzili, że u 95% ludzi można znaleźć od jednego do pięciu różnych pasożytów. A zatem jest wielka szansa na to, że i TY je masz. Zadbaj więc o siebie. Oczyszć SWÓJ organizm. Pozwól mu na normalne funkcjonowanie. Jak najszybciej zastosuj KURACJĘ OCZYSZCZAJĄCĄ!!!

Glista ludzka (*Ascaris lumbricoides*) należy do grupy robaków obłych. Jest to najczęściej występującym pasożyt układu pokarmowego człowieka (głównie w cieplejszym i wilgotnym regionie). Szacuje się, że około 1,4 miliardów ludzi na całym świecie są nosicielami glisty. Glistnica (choroba wywołwana przez glistę) najczęściej dotyka dzieci w wieku 3 i 8 lat. Według Światowej Organizacji Zdrowia, glisty są przyczyną około 60,000 zgonów rocznie na całym świecie. Człowiek zaraża się przez przypadkowe spożycie wody lub pokarmów zanieczyszczonych inwazyjnymi jajami glisty. W jelicie cienkim z jaj uwalniają się larwy, które rozpoczynają wędrówkę drogą naczyń krwionośnych do wątroby i płuc, skąd po około 10 dniach, odrzucane i następnie połknięte wracają do jelita cienkiego, gdzie dojrzewają.

Częstość występowania glistnicy (inna nazwa to askarioza) w Polsce przez różnych badaczy jest oceniana od 1 do 18 procent, a w niektórych populacjach nawet 40-50 procent. Uważa się, że glistnica – częściej dotyczy dzieci. Może to być związane z dziecięcym zwyczajem trzymania palców w buzi oraz niewyrobieniem przyzwyczajień higienicznych. Reakcja człowieka na zakażenie glistą ludzką zależy od intensywności inwazji pasożytniczej oraz od wrażliwości gospodarza. Czasem zaledwie jedna glista wywołuje przykre, poważne objawy w postaci np. uporczywej pokrzywki lub zaburzeń nerwowych. Czasami jednak człowiek zupełnie nie odczuwa obecności kilkudziesięciu glist, a przypadkowe ich ujawnienie przyjmuje ze zdziwieniem.

Objawy chorobowe glistnicy zależą od okresu inwazji. Można zatem wyróżnić trzy etapy:

* okres wędrówki larw

* okres objawów i komplikacji wynikających z zaburzeń w normalnej ich wędrówce oraz

* okres obecności dojrzałej glisty w jelicie. W pierwszym okresie przeważają różne reakcje i objawy alergiczne, którym towarzyszy przeważnie zwiększona liczba eozynofiliów w krwi obwodowej. W okresie wędrówki larw występują objawy uszkodzenia wątroby, śródbłonek naczyń i płuc, ścian pęcherzyków płucnych, połączone z krwawieniami i odczynami zapalnymi. Zabłąkane larwy mogą niekiedy usadzić się w różnych nietypowych dla glisty ludzkiej narządach, jak oko, ucho, mózg, wątroba, śledziona itp., gdzie po pewnym czasie otorbują się tworząc tzw. guzki robacze. Szkodliwe działanie dojrzałych pasożytów polega głównie na zatruciu organizmu żywiciela produktami przemiany materii. Wśród najczęstszych skarg chorobowych podawanych przez zarażonych cierpiących z powodu glistnicy należy wymienić: wzmożoną pobudliwość nerwową, uporczywy ból gardła, zaburzenia snu, bóle w różnych obszarach brzucha (nie zawsze związane z jedzeniem), niedokrwistość, postępujące wychudzenie itp. Czasami w następstwie masowego wystąpienia zakażenia i skłębienia się glist w krótkim odcinku jelita lub przewodów żółciowych może dochodzić do objawów niedrożności przewodu pokarmowego lub żółtaczk mechanicznej. Bardzo rzadko, glistnica jelitowa może przebiegać bezobjawowo.